

3. Den tredje grunden avser missuppfattning av bevisningen och de faktiska omständigheterna, såtillvida att personaldomstolen endast har återgett en begränsad del av innehållet i sökandens skriftliga inlagor vilket inte ger en korrekt bild av den faktiska situationen vid utgången av det skriftliga förfarandet.

Överklagande ingett den 20 juni 2014 av Risto Nieminen av den dom som personaldomstolen meddelade den 10 april 2014 i mål F-81/12, Nieminen mot rådet

(Mål T-464/14 P)

(2014/C 261/71)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Risto Nieminen (Kraainem, Belgien) (ombud: advokaterna M. de Abreu Caldas, D. de Abreu Caldas och J.-N. Louis)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom Europeiska unionens personaldomstol (andra avdelningen) meddelade den 10 april 2014 i mål F-81/12 (Risto Nieminen mot rådet), och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, i den mån personaldomstolen anser att klaganden inte har tillhandahållit tillräckliga bevis för att påvisa en uppbenbart felaktig bedömning, trots att den hade full vetskap om att klaganden inte förfogade över någon reell möjlighet att påvisa detta och trots att den underlåtit att kräva att rådet skulle tillhandahålla samtliga relevanta dokument för att bedöma om denna grund var välgrundad.
2. Andra grunden: Missuppfattning av omständigheterna och bevisningen.

Talan väckt den 24 juni 2014 – Spanien mot kommissionen

(Mål T-466/14)

(2014/C 261/72)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: A. Rubio González, Abogado del Estado)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 april 2014, i vilket det dels fastställs att eftergift av importtullar enligt artikel 236 jämförd med artikel 220.2 b i gemenskapens tullkodex [förordning (EEG) nr 2913/92] är motiverad, dels att eftergift av importtullar till ett annat belopp inte är motiverad i ett visst fall (ärende REM 02/2013), i den del eftergift av importtullar nekas på grund av att det felaktigt anses att den inte är motiverad, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till god förvaltning med avseende på artikel 872a i kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1)
 - Sökanden gör härvid gällande att i ett förfarande som eftergiftsförfarandet, inom ramen för vilket kommissionen kan begära all ytterligare information som den anser sig behöva och är skyldig att ange skälen till ett eventuellt negativt beslut, strider det mot artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de mänskliga rättigheterna att meddela ett beslut som innebär ett avslag av andra skäl än dem som angetts i kommissionens tidigare meddelande.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 220.2 b i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (DO L 302, p. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4)
 - Enligt sökanden är de rekvisit uppfyllda som framgår av fast rättspraxis och som är grunden för de många positiva eftergiftsbeslut som kommissionen tidigare har meddelat inom tonfisksektorn. Sökanden framhåller härvid särskilt att lagstiftningen är komplicerad, att det inte finns någon felaktig version från exportören, att kommissionen har gjort en annan tolkning av bestämmelsen utifrån korrekt information, att kommissionen delvis är ansvarig och att de behöriga myndigheternas fel uppräthölls i tiden eftersom de aldrig kom att tillämpa bestämmelsen korrekt.

Talan väckt den 25 juni 2014 – Ibercaja Banco m.fl. mot kommissionen

(Mål T-471/14)

(2014/C 261/73)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Ibercaja Banco, SA (Zaragoza, Spanien), Banco Grupo Cajatres SA (Zaragoza) och Naviera Bósforo, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Spanien) (ombud: advokaterna J. L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet i den mån det kvalificerar samtliga åtgärder som utgör det spanska systemet för finansiell leasing (SEAF) som ett nytt statligt stöd vilket är oförenligt med den inre marknaden,
- alternativt ogiltigförklara artiklarna 1 och 4 i det angripna beslutet, som pekar ut personer som investerar i ekonomiska intressegrupperingar som mottagare av det påstådda stödet och därmed som de enda som beslutat om återkrav riktar sig till,